

Szerb Köztársaság
Vajdaság Autonóm Tartomány
Szabadka város
Szabadka Város Képviselő-testülete
Címeket és Elismeréseket Adományozó Bizottság
Iratszám: 000125985-2026-09693-001-000-171-010
Kelt: 2026.02.18.
24000 Szabadka
Szabadság tér 1.

A CÍMEKET ÉS ELISMERÉSEKET ADOMÁNYOZÓ BIZOTTSÁG a díszpolgári cím, a PRO URBE elismerés és a Dr. Bodrogvári Ferenc díj megalapításáról szóló rendelet 5. szakaszának 6. bekezdése (Szabadka Község Hivatalos Lapjának 24/17 – egységes szerkezetbe foglalt szöveg) alapján

NYILVÁNOS FELHÍVÁST TESZ KÖZZÉ
INDÍTVÁNYOK BEGYŰJTÉSÉRE A **DR. BODROGVÁRI FERENC DÍJ** ADOMÁNYOZÁSA
CÉLJÁBÓL SZABADKA VÁROS TERÜLETÉN

A DR. BODROGVÁRI FERENC DÍJ az irodalom, a képzőművészet, a zeneművészet, színház- és filmművészet területén kiemelkedő (40 évnél fiatalabb) alkotóknak adományozható, akik alkotásaikkal és tetteikkel hozzájárultak a város kulturális életének fejlődéséhez, vagy jeleskedtek a kultúra terén hazánkban és külföldön, tekintetbe véve az előző naptári év figyelemre méltó alkotásait.

Az indítvány kötelező elemei:

1. az indítványozó adatai (neve, ill. ha intézmény terjeszti fel, annak elnevezése és a kapcsolattartási adatok;
2. a Dr. Bodrogvári Ferenc-díjra jelölt személy életrajza és kapcsolattartási adatai, foglalkozása és lakcíme;
3. a Dr. Bodrogvári Ferenc-díjra való jelölés megindokolása.

MEGJEGYZÉS: Az indoklással ellátott írásos javaslatokat a Városi Ügyfélszolgálatban lehet átadni, vagy postán elküldeni a következő címre: Szabadka Város Képviselő-testülete, Szabadság tér 1. A borítékra kérjük írják rá: A DÍSZPOLGÁRI CÍMEKET ÉS ELISMERÉSEKET ADOMÁNYOZÓ BIZOTTSÁG RÉSZÉRE – DR. BODROGVÁRI FERENC DÍJ. A jelöléseket **kötelezően** meg kell küldeni elektronikus formában (Word dokumentumként) is, a: zvanja.priznanja@subotica.ls.gov.rs e-mail címre. A beküldési határidő 2026.03.09.

Radmila Todoric s.k.

a bizottság elnöke

Példa a jelölések megindokolására:

Lea Vidaković, képzőművész

Alig egy évtizedes alkotómunkássága során Lea Vidaković kimagasló eredményeket ért el a vizuális művészetek több területén is: a grafikában és az új médiumok alkalmazásában, a festészetben, a performansz, installációk és téralakító kiállítások, az animációs film és a *stop motion* báb-animációk terén. Lea Vidaković önálló bemutatkozásai, valamint jelenléte a hazai és külföldi kiállítótermekben tanúsítják a felsorolt művészeti területeken alkalmazott eredeti kifejezőmódjának értékét és jelentőségét. Témái széleskörűek, és érzékeny módon nyúl a korszerű társadalom és a modernkori ember elidegenedésének problémájához.

1983. április 4-én született Szabadkán, s itt végzi el a gimnáziumot is. A 90-es évek végéig a Bunjevačko Kolo Horvát Művelődési Központ képzőművészeti szakkörének tagja, ahol Stipan Šabić készíti fel művészeti tanulmányaira. 2002-ben beiratkozik a Zágrábi Képzőművészeti Akadémia grafikus szakára, Robert Šimrak növendékeként. Két oklevelet is szerzett: a zágrábi akadémián 2011-ben diplomázott grafikusként, 2010-ben pedig a norvégiai Voldai Egyetem animációs szakán végzett. A csehországi Brünni Képzőművészeti Egyetemen, a salzburgi Nemzetközi Nyári Egyetemen, az angliai Cardiff városának Glamorgan Egyetemén és Belgiumban, a Genti Királyi Művészeti Akadémián folytatott tanulmányai egyedülálló képzést és tapasztalatot nyújtottak számára az alkotóművészet különböző területein.

Alkotásait számos neves galériában kiállították Horvátországban, Norvégiában, Nagy Britanniában, Görögországban, Lengyelországban, Németországban, Csehországban, Belgiumban, Ausztriában és Kanadában. Legjobb filmjét 2010-ben és 2011-ben mutatták be különböző fesztiválokön Szerbiában, Ausztriában, Magyarországon, Norvégiában, Horvátországban, Németországban, Franciaországban, Nagy Britanniában, Spanyolországban, Japánban, Lengyelországban, Görögországban, Trinidad és Tobagóban, Indiában és Argentínában.

Európa különböző országaiban folytatott tanulmányai és a világ távoli szegleteiben megrendezett fesztiválokön való részvétel ellenére sem távolodott el szülővárosától: képzésének első éveitől kezdve napjainkig minden fontosabb alkotását bemutatta Szabadkán is (2003., 2005., 2007., 2008., 2009., 2010. és 2011.), amiről gazdag és kimeríthetetlen életrajza is tanúskodik.

2011-ben a szabadkai Képzőművészeti Találkozó Modern Galéria egy kisebb méretű animációs filmfesztivált rendezett *After The Magic Has Gone* címmel, melyen bemutatták a norvég Voldai Egyetemen végzett alkotók művészi animációit is. A fesztivál megnyitója után a szerzők ismertették és közvetlenül bemutatták a báb-animáció összetett folyamatának apró titkait. A galériában kiállították az animációs filmek készítése során használt kézzel készített és festett díszleteket, bábokat és kellékeket, valamint a szerzők naplóit is. A fesztivál ideje alatt a szabadkai közönség megtekinthette a többszörösen díjazott *Crossed Sild* animációs filmet, annak díszleteit és bábjait, és meghallgathatta a szerző előadását a film készítésének folyamatáról.

Lea Vidakovićnak köszönhetően a szabadkai közönség először találkozhatott az ilyen jellegű, teljesen más és új módon készített filmekkel.

Lea Vidaković egyike annak a négy vajdasági horvát kortárs művésznek, akik részt vettek a *Párhuzamos folyamatok* elnevezésű kiállításon, melyet a 2009-es szabadkai bemutató után, 2010-ben és 2011-ben Horvátország több városában is bemutattak.

Önálló kiállításai 2011-ben: *Crossed Sild* cím alatt (Ivana Bošnjakkal) a karlócai Vjekoslav Karas Galériában, a belgrádi Art Centar és a Galerija 52-ben, a *Splendid Isolation* címmel pedig Belgiumban a genti SECONDRoom-ban és a pancsovi ElektriKa Galériában.

2011-ben Lea Vidaković 5 díjat is nyert: Lengyelországban, Kanadában, Belgrádban és Zágrábban, művészeti installációk, animációs film, az ún. *stop motion* animáció, a legjobb fényképezés és a legjobb hangosítás kategóriákban; a belgrádi Š.U.N.D. (ŠtaUmetnostNudiDruštvu) Art Fesztiválon a művészi installációért tüntették ki, a kanadai Torontóban a *Crossed Sild* nyerte el a legjobb stop animációs technikával készült film díjat; Lengyelországban, a 14. Zoom Zblizenia Nemzetközi Filmfesztiválon a *Crossed Sild* filmjét különdíjjal jutalmazták; a poznani Animátor Fesztiválon pedig elnyerte a Bronz pegazus díjat; Zágrábban, a Horvát Filmnapok alkalmával a legjobb fényképezés és a legjobb hang díjra jelölték.

Emellett más elismerésekben is részesült.

.

Maja Rakočević Cvijanov 1975. május 25-én született Bijelo Poljen. Az általános és a középiskolát Szabadkán végezte el, 1996-ban a Belgrádi Képzőművészeti és Iparművészeti Főiskolán végzett, majd 2001-ben a Belgrádi Képzőművészeti Kar szobrászati szakán szerzett oklevelet, Slavoljub Caja Radojčić növendékeként. Magiszteri címet 2004-ben szerzett, mentora Mrđan Bajić volt. 2008-tól a szabadkai Községközi Műemlékvédelmi Intézetnél dolgozik, mint szobrász-restaurátor.

A 90-es évek végétől aktív szerepet vállal a város képzőművészeti életében, a fiatal szerbiai és vajdasági képzőművészek körében. Alkotásait, installációit, művészi téralakításait, video és audio műveit nagy sikerrel mutatta be önálló kiállításain Belgrádban az Ifjúsági otthon galériájában, az Egyetemista Művelődési Központban, a SULUI galériában, a Képzőművészeti kar galériájában és a Remont galériában, Budapesten a Kuplung galériában, a Sopot Művelődési központban, Pancsován a Dvorište galériában és Szabadkán a Képzőművészeti Találkozó Modern Galériában.

Neves művészettörténészek és képzőművészeti kritikusok választották be munkáit olyan jelentős zsűrizett kiállításokra és kortárs művészeti rendezvényekre, mint a belgrádi Egyetemista rajzbiennálé, Rajz- és kispasztika biennálé, a Tavasz kiállítás, a Beogradska mini art scena, a verseci Nemzetközi ifjúsági biennálé, stb. Maja Rakočević Cvijanov egyike azon kevés művésznek, aki bemutatkozhatott a 43. és 45. Októberi kiállításon Belgrádban.

Alkotásait bemutatta Prágában és Mariborban a Digitális Művészetek Fesztiválján, video műveit Ausztriában, de kiállított Zürichben, a németországi Saarbrückenben és New Yorkban is. Számos hazai művészeti projektben is részt vett, melyek közül csak néhányat emelnénk ki: a Vajdasági művészet 2000-2010. és a „Nyomozás indítása” a Vajdasági Kortárs Művészetek Múzeumában, a szabadkai Dr. Vinko Perčić Képtárban és a pancsovai Kortárs művészetek galériájában.

Rendkívül provokatív munkáival, úgy a médiumokat mint a tartalmat tekintve változtat a bevett szokásokon, és új standardokat honosít meg. Egyaránt foglalkozik a fényképpel, videóval, performansszal és szobrokkal, melyekhez alkalmaz hagyományos, de nem konvencionális anyagokat is – közvetlen, vizuálisan letisztult és szerkezetileg világos műveivel és sorozataival, mint a *Boldog párok*, a *Cukrászda*, a *Cukorka-anyu és cukorka-apu*, a *Családi kompozíciók*, *Az ajtó mögött*, *az After Baby*, stb., összetett és társadalmilag felvilágosult tartalmakat jelenít meg.

Részt vett számos művészeti műhelyen, művésztelepen és nemzetközi szemináriumon. Több díjat és ösztöndíjat is kapott. 2011-ben, a Dužijanca aratőnnepség 100. évfordulója alkalmából elkészítette *Az arató* emlékművét, és a Dren Mandić hegymászó emlékére állított emlékművet.

2011-ben számos csoportos kiállításon is részt vett, például a Szabadkai Városi Könyvtár *Könyv, de másként!* című kiállításán, a Múzeumok éjszakáján rendezett kültéri szoborkiállításon, a Bash-ház kávéházban, és a Képzőművészeti Találkozó Modern Galéria *Foglalás nélkül* című kiállításán. A Községközi Műemlékvédelmi Intézet kiadásában, Neda Džamićyal közösen megjelentette a *Homlokzatdíszek Szabadka védelem alatt álló belvárosában* című könyvet

2002-től a Szerbiai Képzőművészek Szövetségének tagja.